DOMSTOLENS DOM (stora avdelningen)

den 11 september 2007 *

I mål C-227/04 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i domstolens stadga, som ingavs den 28 maj 2004,

Maria-Luise Lindorfer, tjänsteman vid Europeiska unionens råd, Bryssel (Belgien), företrädd av G. Vandersanden och L. Levi, avocats,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Europeiska unionens råd, företrätt av F. Anton och M. Sims-Robertson, båda i egenskap av ombud,

svarande i första instans,

* Rättegångsspråk: franska.

meddelar

DOMSTOLEN (stora avdelningen)

sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, A. Rosas, R. Schintgen, E. Juhász (referent) och J. Klučka samt domarna R. Silva de Lapuerta, K. Schiemann, M. Ilešič, J. Malenovský, U. Lõhmus, E. Levits och A. Ó Caoimh,

generaladvokat: F.G. Jacobs, därefter E. Sharpston,
justitiesekreterare: förste handläggaren M. Ferreira,

efter det skriftliga förfarandet,

efter att den 27 oktober 2005 ha hört generaladvokaten Jacobs förslag till avgörande,

med beaktande av beslutet av den 26 april 2006 att återuppta det muntliga förfarandet och efter förhandlingen den 28 juni 2006,

och efter att den 30 november 2006 ha hört generaladvokaten Sharpstons förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Maria-Luise Lindorfer har yrkat att domstolen skall upphäva den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 18 mars 2004 i mål T-204/01, Lindorfer mot rådet (REGP 2004, s. I-A-83 och II-361) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade förstainstansrätten Maria-Luise Lindorfers talan om ogiltigförklaring av beslutet av Europeiska unionens råd av den 3 november 2000 om beräkning av antalet pensionsgrundande tjänsteår med anledning av överföringen till gemenskapens pensionssystem av det schablonmässiga återköpsvärdet för de pensionsrättigheter som hon tidigare förvärvat i det österrikiska systemet (nedan kallat det angripna beslutet).

Tillämpliga bestämmelser

2 I artikel 1a.1 i Europeiska gemenskapernas tjänsteföreskrifter, i den version som infördes i dessa tjänsteföreskrifter genom förordning (EG, EKSG, Euratom) nr 781/98 av den 7 april 1998 (EGT L 113, s. 4) (nedan kallade tjänsteföreskrifterna), föreskrivs följande:

"Tjänstemännen har i fråga om tillämpning av tjänsteföreskrifterna rätt till lika behandling utan direkt eller indirekt hänvisning till ras, politisk, filosofisk eller religiös övertygelse, kön eller sexuell läggning, utan att det påverkar tillämpningen av de relevanta bestämmelser i tjänsteföreskrifterna som förutsätter ett visst civilstånd."

3 I artikel 77 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs följande:

"En tjänsteman som tjänstgjort i minst 10 år skall ha rätt till avgångspension. ...

Den maximala avgångspensionen skall vara 70 % av den senaste grundlönen i den senaste lönegrad som tjänstemannen varit placerad i under minst ett år. Den tillkommer tjänstemän som har fullgjort 35 pensionsgrundande tjänsteår, beräknade enligt artikel 3 i bilaga VIII. Om antalet pensionsgrundande tjänsteår är mindre än 35 ..., skall den maximala pensionen enligt ovan minskas proportionellt.

...

Rätten till avgångspension erhålls vid 60 års ålder."

4 Artikel 83 i tjänsteföreskrifterna har följande lydelse:

"1. De förmåner som betalas ut inom ramen för detta pensionssystem skall belasta gemenskapernas budget. Medlemsstaterna skall gemensamt garantera utbetalningen av dessa förmåner enligt den fördelningsnyckel som fastställs för finansieringen av sådana utgifter.

...

2. Tjänstemännen skall bidra med en tredjedel till finansieringen av [gemenskapens] pensionssystem. ...

...

4. Om det vid en försäkringsteknisk bedömning av pensionssystemet som gjorts av en eller flera kvalificerade experter på begäran av rådet skulle visa sig att tjänstemännens avgifter är otillräckliga för att finansiera den tredjedel av de förmåner som skall betalas ut inom ramen för pensionssystemet, skall den budgetansvariga myndigheten i enlighet med budgetförfarandet och efter yttrande från kommittén för tjänsteföreskrifterna enligt artikel 10 besluta om vilka ändringar som skall göras beträffande avgiftssatserna eller pensionsåldern."

5 I artikel 2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna föreskrivs följande:

"Avgångspension skall betalas ut på grundval av det totala antalet pensionsgrundande tjänsteår som tjänstemannen förvärvat. Varje pensionsgrundande tjänsteår som skall beaktas enligt artikel 3 skall ge honom rätt till ett pensionsgrundande tjänsteår och varje full månad till en tolftedel av ett pensionsgrundande tjänsteår.

Det maximala antalet pensionsgrundande tjänsteår som kan ingå i beräkningen av rättigheterna till avgångspension skall vara 35."

6 I artikel 5 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna föreskrivs följande:

"Oberoende av bestämmelserna i artikel 2 skall en tjänsteman som fullgjort mindre än 35 pensionsberättigande tjänsteår vid 60 års ålder och som fortsätter att förvärva

pensionsrättigheter enligt artikel 3, för varje tjänsteår mellan 60 års ålder och den dag han börjar lyfta avgångspension, ha rätt till en höjning av pensionen som motsvarar 5 % av beloppet för de pensionsrättigheter han hade vid 60 års ålder, dock så att hans totala pension inte överstiger 70 % av hans slutliga grundlön enligt artikel 77 andra eller tredje stycket i tjänsteföreskrifterna.

..."

7 I artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna anges att en tjänsteman som tillträder en tjänst i gemenskaperna efter att ha lämnat sin tjänst i en statlig förvaltning eller en nationell eller internationell organisation, eller bedrivit verksamhet som anställd eller egenföretagare, skall när han blir fast anställd ha rätt att få antingen det försäkringstekniska värdet eller det schablonmässiga återköpsvärdet för de pensionsrättigheter som han förvärvat på grundval av sådan tjänstgöring eller verksamhet inbetald till gemenskaperna. I samma bestämmelse anges även att i det fallet skall den institution där tjänstemannen tjänstgör, med hänsyn till hans lönegrad vid fast anställning, fastställa det antal pensionsgrundande tjänsteår som skall tillgodoräknas honom för den tidigare tjänstgöringsperioden i det egna pensionssystemet på grundval av det försäkringstekniska värdet eller de återbetalade beloppen enligt ovan.

8 Rådet antog genom beslut av den 13 juli 1992 de allmänna genomförandebestämmelserna till artikel 11.1 och 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna (nedan kallade de allmänna genomförandebestämmelserna). Dessa bestämmelser ändrades därefter genom rådets beslut av den 19 december 1994.

9 Enligt artikel 10.2 i de allmänna genomförandebestämmelserna skall, beträffande tjänstemän, antalet pensionsgrundande tjänsteår beräknas med utgångspunkt från det totala överförda beloppet, med avdrag för enkel ränta på 3,5 procent per år för

perioden från den dag tjänstemannen får fast anställning till dagen för den faktiska överföringen av det ovannämnda beloppet till gemenskaperna. Avdrag skall inte göras för den nämnda räntan för perioder under vilka det beloppet inte omvärderades eller ränta inte löpte enligt den pensionskassa som den berörde tillhörde före tillträdet till en tjänst i gemenskaperna.

10 I artikel 10.3 och 10.4 i de allmänna genomförandebestämmelserna (de två nedan beskriva formlerna kallas nedan omräkningsformlerna) föreskrivs följande:

"3. Det antal pensionsgrundande tjänsteår som skall tillgodoräknas skall beräknas genom en omräkning av: "

— det överförda beloppet (A) till en teoretisk pension (P), som varierar beroende på försäkringstekniska värden (V) enligt artikel 39 i bilaga VIII [till tjänsteföreskrifterna] ..., enligt formeln P = A/V,

— denna pension (P) till pensionsgrundande tjänstår i den mening som avses i tjänsteföreskrifterna (Y) i överensstämmelse med den årliga grundlön (S) som motsvarar tjänstemannens lönegrad vid anställningen ..., enligt formeln $Y = P \times 100/S \times 2$.

Antalet pensionsgrundande tjänsteår som skall beaktas får emellertid inte under några omständigheter överstiga antalet år under vilka den berörda tjänstemannen var ansluten till ett system för icke-kompletterande pension innan sin anställning i gemenskaperna.

4. Ett belopp som har överförts till gemenskaperna i en annan valuta än belgiska franc (BEF) omräknas – i avsikt att fastställa antalet pensionsgrundande tjänsteår – till BEF enligt följande:

...

b) avseende den tjänsteman som blev fast anställd efter den 31 december 1971 ... skall det överförda beloppet delas upp i förhållande till de perioder under vilka pensionsrättigheter har förvärvats motsvarande det beloppet, nämligen, dels perioden före den 1 januari 1972, och dels, perioden efter den 31 december 1971.

Det delbelopp som är hänförligt till perioden före den 1 januari 1972 skall omräknas med utgångspunkt från pariteter som godkänts av Internationella valutafonden och som var i kraft den 31 december 1971.

Det delbelopp som är hänförligt till perioden efter den 31 december 1971 skall omräknas med utgångspunkt från den genomsnittliga, uppdaterade kurs som fastställs av kommissionen för perioden från den 1 januari 1972 till den dag tjänstemannen får fast anställning (nedan kallad variant i)...

'På tjänstemannens begäran skall emellertid ... belopp (A) som skall ligga till grund för beräkningen omräknas med utgångspunkt från den uppdaterade kurs som gäller på överföringsdagen. I det fallet är den lön (S) och det försäkringstekniska värde (V) som skall beaktas vid beräkningen av det antal pensionsgrundande tjänstår som skall tillgodoräknas, den lön som motsvarar tjänstemannens lönegrad vid fast anställning ... som gäller på överföringsdagen respektive det försäkringstekniska värde som motsvarar tjänstemannens ... ålder den dagen (nedan kallad variant ii)... "

11 Den tabell med de försäkringstekniska värden som gäller vid tillämpning av artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, och som fastställdes i ett beslut av rådet av den 13 juli 1992, innehåller följande värden för personer av båda könen i åldersgruppen 30 till 50 år:

Ålder	*Män*	*Kvinnor*
30	9,667	10,269
31	9,811	10,426
32	9,956	10,586
33	10,102	10,746
34	10,249	10,908
35	10,397	11,071
36	10,546	11,236
37	10,695	11,402
38	10,846	11,569
39	10,998	11,739
40	11,154	11,912
41	11,308	12,034
42	11,465	12,261
43	11,625	12,441
44	11,788	12,626
45	11,955	12,816
46	12,127	13,013
47	12,302	13,215
48	12,480	13,422
49	12,661	13,633
50	12,847	13,850

12 Enligt artikel 31 i tjänsteföreskrifterna skall de sökande som valts ut tillsättas som tjänstemän i kategori A eller vid språktjänsten i den första lönegraden i sin kategori eller tjänstegrupp. Tillsättningsmyndigheten får dock, med förbehåll för vissa begränsningar, göra undantag från bestämmelserna i den artikeln.

13 I artikel 1.1 i rådets förordning (EG) nr 626/95 av den 20 mars 1995 om vidtagande av särskilda och tillfälliga åtgärder för rekrytering av tjänstemän till Europeiska gemenskaperna med anledning av Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning (EGT L 66, s.1), föreskrivs att till och med den 31 december 1999 får lediga tjänster besättas genom utnämning av österrikiska, finska och svenska medborgare genom undantag bland annat från artikel 31 i tjänsteföreskrifterna, i den utsträckning som beslut om tjänster i detta syfte har fattats inom ramen för budgetförhandlingarna inom de behöriga institutionerna.

Bakgrund till tvisten

14 Maria-Luise Lindorfer, som är österrikisk medborgare, tillträdde en tjänst vid rådet den 16 september 1996. Den 16 juni 1997 blev hon fast anställd och placerades i lönegrad A 5, löneklass 2. Innan hon tillträdde sin tjänst vid rådet hade hon arbetat i Österrike i 13 år och 3 månader. Under den perioden betalade hon avgifter till ett österrikiskt pensionssystem.

15 Maria-Luise Lindorfer begärde den 15 maj 1999 i enlighet med artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna att det schablonmässiga återköpsvärdet för de pensionsrättigheter som hon hade förvärvat i det österrikiska systemet skulle överföras till gemenskapens pensionssystem.

16 Den österrikiska pensionskassan informerade den 18 februari 2000 Maria-Luise Lindorfer om att det schablonmässiga återköpsvärdet för de pensionsrättigheter som hon förvärvat i det österrikiska systemet hade fastställts provisoriskt den 1 mars 2000 till ett belopp av 1 306 712,23 ATS. Maria-Luise Lindorfer informerades även om att hon inte hade rätt till pension i Österrike, eftersom hon inte hade betalt avgifter under den erforderliga minimitiden om 180 månader. Den österrikiska pensionskassan föreslog emellertid att Maria-Luise Lindorfer skulle "återköpa" de 21 månader av medlemskap som saknades genom att betala av ett belopp på 237 963,6 ATS. Maria-Luise Lindorfer fullföljde inte detta förslag.

17 Den 28 mars 2000 skickade avdelningen för pensioner i rådets generalsekretariat en skrivelse till Maria-Luise Lindorfer, tillsammans med en beräkningstabell kallad "Beräkning av antalet pensionsgrundande tjänsteår att beakta enligt artikel 11.2 i bilaga 8 till tjänsteföreskrifterna". Det följer av denna tabell att den pensionsgrundande tjänsteperiod som motsvarade det överförbara beloppet var 5 år, 3 månader och 24 dagar.

18 I en skrivelse av den 12 september 2000 påpekade Maria-Luise Lindorfer för avdelningen för pensioner att hon i princip godtog att det schablonmässiga återköpsvärdet för de pensionsrättigheter som hon förvärvat i det österrikiska systemet överfördes. Maria-Luise Lindorfer invände emellertid mot det antal pensionsgrundande tjänsteår som anges i den ovannämnda tabellen med motiveringen att rådets beräkningsmetod var diskriminerande och inte transparent. Hon bad slutligen om en rad upplysningar.

19 Den österrikiska pensionskassan fastställde den 29 september 2000 att ett belopp om 1 337 136,07 ATS kunde överföras.

20 Maria-Luise Lindorfer informerades, genom skrivelse av den 3 november 2000 som hon mottog den 7 november 2000, om det angripna beslutet. Maria-Luise Lindorfer anförde den 2 februari 2001, i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, ett klagomål mot det beslutet. Klagomålet kompletterades med ett tillägg av den 25 april 2001.

21 Rådet avslog klagomålet genom beslut av den 31 maj 2001.

Talan vid förstainstansrätten och den överklagade domen

22 Maria-Luise Lindorfer väckte talan den 5 september 2001 vid förstainstansrätten och yrkade att förstainstansrätten skulle ogiltigförklara det angripna beslutet och beslutet om avslag på klagomålet. Hon yrkade även att rådet skulle åläggas att med stöd av en korrekt rättslig grund på nytt fastställa antalet pensionsgrundande tjänsteår att tillgodoräkna vid fastställande av hennes gemenskapspension med anledning av överföringen av de pensionsrättigheter hon hade förvärvat i Österrike.

23 Maria-Luise Lindorfer åberopade två grunder till stöd för sin talan. Hon gjorde som första grund gällande att artikel 10.3 och 10.4 i de allmänna genomförandebestämmelserna var rättsstridig, eftersom de bestämmelserna inte var förenliga med principen om likabehandling. Som andra grund gjorde hon gällande att artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna var rättsstridig, eftersom den inte var förenlig med principen om likabehandling eller principen om fri rörlighet för arbetstagare.

24 Förstainstansrätten ansåg, med avseende på den första grunden att artikel 10.3 och 10.4 i de allmänna genomförandebestämmelserna var rättsstridig, att de fyra delgrunder som Maria-Luise Lindorfer hade åberopat 'inte kunde godtas'.

25 Maria-Luise Lindorfer gjorde som första delgrund till den första grunden gällande att lönegraden vid fast anställning felaktigt beaktades i omräkningsformlerna på samma sätt för tjänstemän som anställts i den första lönegraden i en viss kategori som för dem som anställts i en högre lönegrad i samma kategori. Förstainstansrätten

påpekade i detta avseende att artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna genomfördes genom de allmänna genomförandebestämmelserna. I ovannämnda artikel 11.2 andra stycket föreskrivs att "den institution där tjänstemannen tjänstgör, [skall] med hänsyn till hans lönegrad vid fast anställning, fastställa det antal pensionsgrundande tjänsteår som skall tillgodoräknas honom för den tidigare tjänstgöringsperioden i det egna pensionssystemet på grundval av det försäkringstekniska värdet eller de återbetalade beloppen".

26 Förstainstansrätten påpekade även att då en tjänsteman begär överföring av sina nationella pensionsrättigheter till gemenskapssystemet så är det enligt fast rättspraxis lönegraden vid fast anställning, nämligen den lönegrad tjänstemannen erhåller dagen för utnämningen, som skall beaktas vid beräkningen av pensionsgrundande tjänsteår som vederbörande skall tillgodoräknas (förstainstansrättens dom av den 13 juni 2002 i mål T-106/01, Youssouroum mot rådet, REGP 2002, s. I-A-93 och II-435, punkt 34, och där angiven rättspraxis).

27 Förstainstansrätten ansåg att det inte kan anses föreligga diskriminerande behandling, om tillämpningen av omräkningsformlerna innebär att ju högre grundlönen är, desto lägre blir antalet tillgodoräknade pensionsgrundande tjänsteår, eftersom diskriminering enbart föreligger när olika regler tillämpas på jämförbara fall.

28 En nyanställd tjänsteman som placerats i lönegrad A5 har således större chanser att avsluta sin karriär i en högre lönegrad än en tjänsteman som anställts och placerats i lönegrad A7, och följaktligen erhålla en högre lön och mer betydande pensionsrättigheter än den sistnämnda tjänstemannen.

29 Maria-Luise Lindorfer vände sig som andra delgrund till den första grunden mot att det i artikel 10.4 i de allmänna genomförandebestämmelserna anges att ett belopp som har överförts till gemenskaperna i en annan valuta än BEF, skall omräknas till

BEF. Förstainstansrätten konstaterade, i detta avseende, på grundval av Maria-Luise Lindorfers skrivelser och förklaringar vid förhandlingen att hon inte så mycket hade invänt mot nödvändigheten att omräkna det överförda beloppet till BEF eller euro utan främst mot följderna av denna omräkning beroende av om, i detta syfte, variant i) eller variant ii) hade tillämpats.

30 Förstainstansrätten biföll inte talan på den andra delgrunden och påpekade i punkterna 76 och 77 i den överklagade domen följande:

"76 De jämförelser som [Maria-Luise Lindorfer] har vidtagit för att försöka visa att hennes påståenden är välgrundade är nämligen ingalunda avgörande. I den första tabellen som hon har lämnat in ... jämför hon således sin situation med den i vilken en tjänsteman av olika kön, ålder och löneklass vid anställningen befinner sig. Dessa faktorer beaktas emellertid vid beräkning av antalet pensionsgrundande tjänsteår. Det har dessutom ingalunda fastställts, såsom rådet med rätta har påpekat i sitt svar på en av förstainstansrättens skriftliga frågor, att [Maria-Luise Lindorfer] utgick från samma datum då hon gjorde beräkningarna i tabellen. De andra jämförelserna ... kan inte heller godtas eftersom de är grundade på felaktiga förutsättningar. De beräkningar som hon har föreslagit förvanskas av att hon tillämpade variant i) på belopp i olika nationella valutor som har erhållits genom omräkning av ett och samma överförda belopp i österrikiska schilling på grundval av 'aktuell[a] växelkurs[er]'. Dessa motsvarar tydligen de omräkningskurser mellan euro och nationella valutor som är tillämpliga sedan den 1 januari 1999. Det är emellertid uppenbart att under de 27 år som [Maria-Luise Lindorfer] bedrev yrkesverksamhet innan hon tillträde en tjänst i gemenskaperna, ändrades, ibland i väsentlig grad, de olika nationella valutornas växelkurser. Förstainstansrätten påpekar dessutom att, i sitt exempel avseende tillämpning av variant i) på ett belopp i BEF, [Maria-Luise Lindorfer] dessförinnan inte vidtog någon omräkning enligt den 'aktuella växelkursen'. I sitt exempel avseende tillämpning av denna variant på ett belopp i grekiska drachmer, verkar hon ha använt en omräkningskurs mellan euro och grekiska drachmer, som är tillämplig sedan den 1 januari 2001. Det verkar för övrigt som om hon, vad avser de belopp som har omräknats till grekiska drachmer, spanska pesetas och portugisiska escudo, utförde sina beräkningar enligt de kurser som gällde den 1 januari 1999.

77 Det följer emellertid av rådets förklaringar att den omständigheten att det kan vara fördelaktigare att tillämpa variant i) på ett belopp som har överförts från en pensionskassa i ett land med 'svag valuta', än att tillämpa variant ii) på ett belopp som har överförts från en pensionskassa i ett land med 'stark valuta', beror av nationella valutaförändringar, det vill säga omständigheter utanför gemenskapernas verksamhet, och inte av gemenskapsrättsliga bestämmelser. Den spanska pesetan och den portugisiska escudon, som [Maria-Luise Lindorfer] har använt i sina jämförelser, har varit föremål för flera devalveringar under 90-talet."

31 Förstainstansrätten biföll inte heller talan på den tredje delgrunden till den första grunden. Huvuddelen i förstainstansrättens argumentering återgavs enligt följande:

"81 ... [Maria-Luise Lindorfer] kan inte med framgång göra gällande att det, i gemenskapens pensionssystem, inte görs någon åtskillnad på grund av kön med avseende på tjänstemännens avgifter och den ålder som krävs för att erhålla tjänstepension.

82 Hon jämför för det första två kategorier av tjänstemän som befinner sig i olika situationer, nämligen dels tjänstemän som till gemenskapen erlägger det försäkringstekniska värdet eller det schablonmässiga återköpsvärdet för de pensionsrättigheter som de förvärvat under tjänstgöring före tillträdet till en tjänst i gemenskaperna, dels tjänstemän som bidrar till gemenskapens pensionssystem med anledning av deras tjänstgöring vid en gemenskapsinstitution.

83 För det andra, och i alla händelser, kan användningen av faktorer som varierar beroende på kön och ålder vid beräkningen av antalet pensionsgrundande tjänsteår rättfärdigas objektivt med hänvisning till behovet av att garantera en

sund ekonomisk förvaltning av gemenskapens pensionssystem. En tjänsteman som enligt artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna till gemenskapsbudgeten överför i form av försäkringstekniskt värde eller schablonmässigt återköpsvärde ett fast belopp som motsvarar de pensionsrättigheter som förvärvats innan tjänstemannen tillträdde sin tjänst i gemenskaperna, får i utbyte rätt till framtida förmåner i gemenskapens pensionssystem i form av tillgodoräknade pensionsgrundande tjänsteår. Omfattningen av denna rätt är beroende av antalet sådana tjänsteår. För att fastställa det faktiska värdet av dessa förmåner måste den berörda gemenskapsinstitutionen ta hänsyn till en rad faktorer, inklusive den sannolika tid under vilken det överförda kapitalbeloppet kommer att finnas i gemenskapens budget, den aktuella tjänstemannens förväntade karriärutveckling, sannolikheten att förmånerna i fråga kommer att betalas ut och den troliga tidsrymd under vilken dessa utbetalningar kommer att göras. Dessa faktorer beror givetvis i synnerhet på tjänstemannens kön och ålder vid tidpunkten för anslutningen till gemenskapens pensionssystem. Å ena sidan är det ett faktum att kvinnor statistiskt sett lever längre än män. Å andra sidan är sannolikheten för att en person som börjar arbeta i gemenskapen långt före pensionsåldern dör innan denna ålder uppnås större än för en person som rekryteras vid en ålder som ligger nära den ålder då han eller hon kommer att kunna göra anspråk på pensionsförmåner. Den förstnämnda personen kommer dessutom att ställa det överförda kapitalbeloppet till förfogande i gemenskapens budget under en längre period än en tjänsteman som närmar sig pensionsåldern. Med andra ord är faktorer som tjänstetidens längd från anställningsdagen till pensionsdagen och den troliga tid, beräknad med utgångspunkt från statistiska data, under vilken tjänstemannen kommer att uppbära pension från gemenskapen av direkt betydelse för gemenskapens ekonomiska ansvar gentemot varje enskild berörd tjänsteman. En ekonomiskt sund förvaltning av gemenskapens pensionssystem förutsätter att dessa faktorer beaktas och bedöms korrekt. Rådet har därför rätt att i omräkningsformlerna ta hänsyn till faktorer som sammanhänger med tjänstemannens ålder och kön."

32 Förstainstansrätten biföll slutligen inte heller talan på den fjärde delgrunden till stöd för den första grunden. Maria-Luise Lindorfer hade som fjärde delgrund gjort gällande att det inte var riktigt att faktorerna i de omräkningsformler som föreskrivs i artikel 10.3 och 10.4 i de allmänna genomförandebestämmelserna beaktades med avseende på olika datum, beroende av om det överförda beloppet omräknades enligt variant i) eller variant ii).

33 Förstainstansrätten ansåg att Maria-Luise Lindorfers påstående, enligt vilket utgångspunkten vid tillämpning av variant ii) var den lön som motsvarade den berördes lönegrad det datum då beloppet i fråga faktiskt överfördes av pensionskassan i medlemsstaten, var grundat på en felaktig tolkning av artikel 10.4 i de allmänna genomförandebestämmelserna. Den relevanta lönen enligt den bestämmelsen var nämligen den som motsvarade tjänstemannens lönegrad vid fast anställning, efter uppdatering vid tidpunkten för den faktiska överföringen. Förstainstansrätten ansåg att det var berättigat att utgå från ett exakt datum både med avseende på båda varianterna och på de andra faktorerna i omräkningsformlerna.

34 Med avseende på den andra grunden, att artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna var rättsstridig, fann förstainstansrätten i punkterna 99–106 i den överklagade domen att Maria-Luise Lindorfers argumentering till stöd för påståendet att den bestämmelsen inte var förenlig med principerna om likabehandling och fri rörlighet för arbetstagare inte kunde godtas.

35 Förstainstansrätten slog fast att det saknades fog för Maria-Luise Lindorfers påstående att "överföringssystemet i sig", vilket infördes genom den nämnda bestämmelsen, skulle medföra att tjänstemän som påbörjar sin tjänstgöring i gemenskaperna i ett senare skede av karriären missgynnas i förhållande till de som påbörjar sin tjänstgöring tidigare.

36 Förstainstansrätten ansåg att Maria-Luise Lindorfer ingalunda hade visat att de pensionsrättigheter som hon hade förvärvat under yrkesverksamhet innan hon tillträdde en tjänst vid gemenskaperna inte kunde bevaras till hennes fördel och tillgodoräknas i gemenskapens pensionssystem. Den påpekade, vad avser olika system, att det inte är onormalt att antalet pensionsgrundande tjänsteår som skall tillgodoräknas vid fastställande av gemenskapspensionen skiljer sig från det antal pensionsgrundande tjänsteår som en nationell eller internationell myndighet tillgodoräknar. Förstainstansrätten påpekade även att Maria-Luise Lindorfer hade möjlighet att återköpa de 21 månader som saknades för att komma upp i 180 månader, vilket krävdes för att erhålla pension i det österrikiska systemet. Hon hade därmed kunnat behålla de nationella pensionsrättigheterna. Förstainstansrätten konstaterade dessutom att Maria-Luise Lindorfer själv hade valt att överföra det schablonmässiga återköpsvärdet för sina pensionsrättigheter till gemenskapssystemet.

37 Förstainstansrätten ansåg inte heller att artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna inverkade menligt på den fria rörligheten för arbetstagare. Den bestämmelsen underlättar i stället utövandet av den grundläggande friheten, bland annat genom att möjliggöra för en person som är bosatt i en medlemsstat att anta ett erbjudande om anställning i en gemenskapsinstitution utan att förlora de pensionsrättigheter som vederbörande förvärvat under tidigare yrkesverksamhet.

38 Förstainstansrätten fann att Maria-Luise Lindorfer inte hade åberopat någon omständighet som kunde påverka lagenligheten av artikel 10.3 och 10.4 i de allmänna genomförandebestämmelserna eller av artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna. Förstainstansrätten ogillade således talan.

Förfarandet vid domstolen

39 Genom beslut av den 7 juni 2005 överlämnade domstolen målet till första avdelningen. Domstolen beslutade att avgöra målet utan att höra parterna vid förhandling, eftersom ingen av dem hade begärt att få yttra sig muntligen. Generaladvokaten föredrog sitt förslag till avgörande vid sammanträdet den 27 oktober 2005, vilket avslutade det muntliga förfarandet.

40 Den första avdelningen beslutade den 1 december 2005 i enlighet med artiklarna 44.4 och 118 i rättegångsreglerna att hänskjuta målet till domstolen i syfte att det skulle tilldelas en större sammansättning.

41 Domstolen beslutade den 26 april 2006 att det muntliga förfarandet skulle återupptas och att en förhandling skulle hållas. Domstolen begärde att parterna och, i enlighet med artikel 24 andra stycket i domstolens stadga, kommissionen, skulle besvara de frågor som domstolen ställde i beslutet av den 26 april 2006.

42 Det muntliga förfarandet avslutades efter förhandlingen den 28 juni 2006 och efter det att generaladvokaten föredragit sitt förslag till avgörande den 30 november 2006.

Parternas yrkanden

43 Maria-Luise Lindorfer har åberopat tre grunder till stöd för sitt överklagande, i vilket hon har yrkat att domstolen skall:

— upphäva den överklagade domen,

— ogiltigförklara det angripna beslutet och, i den mån det behövs, ogiltigförklara rådets beslut av den 31 maj 2001 att avslå hennes klagomål,

— förplikta rådet att på nytt fastställa antalet pensionsgrundande tjänsteår att tillgodoräkna, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna i första instans och i målet om överklagande.

44 Rådet har yrkat att domstolen skall:

— ogilla överklagandet, och

— förplikta Maria-Luise Lindorfer att ersätta rättegångskostnaderna.

Överklagandet

45 Domstolen erinrar inledningsvis om att det enligt fast rättspraxis framgår av artikel 225 EG, artikel 58 första stycket i domstolens stadga och artikel 112.1 c i rättegångsreglerna att det i ett överklagande klart skall anges på vilka punkter den dom som det yrkas upphävande av ifrågasätts samt de rättsliga grunder som särskilt åberopas till stöd för detta yrkande (dom av den 6 mars 2003 i mål C-41/00 P, Interporc mot kommissionen, REG 2003, s. I-2125, punkt 15, av den 12 september 2006 i mål C-131/03 P, Reynolds Tobacco m.fl. mot kommissionen, REG 2006, s. I-7795, punkt 49, och av den 27 februari 2007 i mål C-355/04 P, Segi m.fl. mot rådet, REG 2007, s. I-1657, punkt 22).

46 Domstolen kommer att pröva överklagandet i ljuset av denna rättspraxis.

Den första grunden: Dels åsidosättande av principen om icke-diskriminering på grund av kön, dels otillräcklig motivering av den överklagade domen i detta hänseende

Parternas argument

47 Maria-Luise Lindorfer har som första grund anfört att förstainstansrätten åsidosatte artikel 141 EG, och mer allmänt, principen om icke-diskriminering på grund av kön. Förstainstansrätten fastslog nämligen i punkt 83 i den överklagade domen att användningen av olika faktorer beroende av kön vid beräkningen av tillgodoräknade pensionsgrundande tjänsteår var objektivt rättfärdigad av nödvändigheten att säkerställa en god förvaltning av gemenskapens pensionssystem.

48 Enligt Maria-Luise Lindorfer är diskriminering på grund av kön, i syfte att beakta den omständigheten att kvinnor förväntas leva längre än män, inte nödvändig för att säkerställa det nämnda systemets ekonomiska balans. Hon anser att detta bekräftas av att varken de avgifter som tjänstemännen erlägger eller den ålder de måste ha uppnått för att erhålla ålderspension bestäms enligt kön. Förstainstansrätten godtog förvisso inte denna argumentering och bekräftade i punkt 82 i den överklagade domen att hon jämförde två kategorier av tjänstemän som inte var jämförbara. Förstainstansrätten motiverade emellertid inte varför den inte godtog en sådan jämförelse.

49 Rådet har gjort gällande att artikel 141 EG inte är tillämplig i förevarande fall och att dom av den 22 december 1993 i mål C-152/91, Neath (REG 1993, s. I-6935; svensk specialutgåva, volym 14, s. I-487), utgör relevant rättspraxis. Rådet anser att Maria-Luise Lindorfer, genom att hänvisa till domar som avser andra omständigheter än de i fråga i förevarande mål, ingalunda har visat att det kapitalbelopp som överförts utgör vederlag för ett anställningsförhållande med gemenskaperna. Rådet har vidhållit att en överföring motsvarar en placering som en tjänsteman gör i gemenskapens pensionssystem av ett kapitalbelopp som har byggts upp utan samband med anställningen i gemenskaperna.

Domstolens bedömning

50 Domstolen konstaterar att Maria-Luise Lindorfer, genom att anföra att förstainstansrätten åsidosatte icke-diskrimineringsprincipen och principen om likabehandling på grund av kön, i själva verket har påstått att en av de allmänna rättsprinciper som skyddas i gemenskapens rättsordning har åsidosatts. Det skall i detta hänseende även påpekas att artikel 141 EG och de olika bestämmelserna i sekundärrätten som Maria-Luise Lindorfer har hänvisat till, liksom artikel 1a.1 i tjänsteföreskrifterna, utgör specifika uttryck för den allmänna principen om jämställdhet mellan kvinnor och män.

51 Domstolen har påpekat att gemenskapslagstiftaren måste iaktta principen om likabehandling vid antagande av bestämmelser avseende överföring till gemenskapssystemet av pensionsrättigheter som tjänstemän vid gemenskaperna har förvärvat enligt ett nationellt system. Gemenskapslagstiftaren måste följaktligen undvika att utfärda regler som innebär att tjänstemän behandlas olika, om inte de berördas ställning vid tillträdet till en tjänst i gemenskapen rättfärdigar olika behandling på grund av de särskilda egenskaperna hos det system enligt vilket pensionsrättigheterna i fråga har förvärvats eller på grund av att sådana rättigheter saknas (se, beträffande principen om likabehandling, dom av den 14 juni 1990 i mål C-37/89, Weiser, REG 1990, s. I-2395, punkt 14).

52 Förstainstansrätten ansåg inte att det var diskriminerande att kvinnor erhöll färre pensionsgrundande tjänsteår än män vid överföring av pensionsrättigheter till gemenskapssystemet, medan de försäkringstekniska värdena var högre för kvinnor. Förstainstansrätten ansåg, i punkterna 81–83 i den överklagade domen, att Maria-Luise Lindorfer inte med framgång kunde göra gällande att det i detta system inte gjordes någon åtskillnad på grund av kön vad beträffar tjänstemännens avgifter. Tjänstemän som erlägger avgifter till det pensionssystemet med anledning av deras tjänstgöring i en gemenskapsinstitution befinner sig nämligen i en annan situation än den i vilken tjänstemän som till gemenskapen överför det försäkringstekniska värdet eller det schablonmässiga återköpsvärdet för de pensionsrättigheter som tjänstemannen förvärvade innan vederbörande tillträdde en tjänst i gemenskaperna befinner sig. Förstainstansrätten ansåg under alla omständigheter att användningen av faktorer som varierar beroende av kön vid beräkningen av antalet tillgodoräknade pensionsgrundande tjänsteår var objektivt rättfärdigad av behovet att garantera en sund ekonomisk förvaltning av detta system.

53 Domstolen konstaterar i detta hänseende att förstainstansrätten inte förklarade varför dessa två kategorier av tjänstemän skulle anses befinna sig i situationer som inte var jämförbara då förstainstansrätten skulle bedöma huruvida det förelåg diskriminering på grund av kön vid överföring av pensionsrättigheter till gemenskapens pensionssystem.

54 Förstainstansrätten förklarade nämligen inte, i punkt 86 i den överklagade domen, vilka andra kriterier än könskriteriet den ansåg kunde utgöra grund för att män och kvinnor som överför pensionsrättigheter till gemenskapssystemet behandlas olika, då män och kvinnor inte behandlas olika med avseende på de avgifter som dras från lönen.

55 Domstolen tillägger att det följer av artikel 1a.1 i tjänsteföreskrifterna, oaktat att den bestämmelsen inte har åberopats, som infördes genom förordning nr 781/98 och som är tillämplig vid beräkningen av Maria-Luise Lindorfers pensionsgrundande tjänsteår, att "[t]jänstemännen ... i fråga om tillämpning av tjänsteföreskrifterna [har] rätt till lika behandling utan ... hänvisning till ... kön...".

56 Argumentet att denna åtskillnad i behandling mellan män och kvinnor är rättfärdigad med hänvisning till att det är nödvändigt att iaktta en sund ekonomisk förvaltning av gemenskapens pensionssystem, kan inte med framgång åberopas till stöd för en tillämpning av högre försäkringstekniska värden för kvinnor.

57 Det är nämligen tillräckligt att i detta hänseende påminna om att en sådan förvaltning inte äventyras av att identiska avgifter dras av från manliga och kvinnliga tjänstemäns löner.

58 Att samma jämvikt kan uppnås med försäkringstekniska "unisexvärden" har dessutom bevisats av att institutionerna beslutade att använda sådana värden, efter det att de faktiska omständigheterna i förevarande mål hade ägt rum, vilket framgår av rådets och kommissionens svar på domstolens frågor.

59 Det var följaktligen felaktigt att förstainstansrätten fann att Maria-Luise Lindorfer inte varit föremål för diskriminering på grund av kön.

60 Överklagandet kan följaktligen bifallas såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden: Dels åsidosättande av principen om likabehandling i den bemärkelsen att de tjänstemän som tillträder en tjänst i ett senare skede av karriären behandlas mindre fördelaktigt, dels otillräcklig motivering av den överklagade domen i detta hänseende

Parternas argument

61 Maria-Luise Lindorfer anser att förstainstansrätten åsidosatte principen om likabehandling genom att inte fastställa att hon hade behandlats mindre fördelaktigt än tjänstemän som varit i tjänst under längre tid därför att hon hade tillträtt en tjänst i gemenskaperna i ett senare skede av karriären. Enligt Maria-Luise Lindorfer är överföringssystemet mindre fördelaktigt för de tjänstemän som i ett senare skede av karriären tillträder en tjänst i en gemenskapsinstitution i förhållande till dem som tillträder i ett mycket tidigare skede. Hon har dessutom gjort gällande att förstainstansrätten, i punkt 67 i den överklagade domen, åsidosatte sin motiveringsskyldighet då den inte grundade sin bedömning på den jämförelse som hon föreslagi, mellan sin situation och den situation i vilken en tjänsteman som enbart har erlagt avgifter till gemenskapens pensionssystem befinner sig.

62 Enligt rådet är den situation i vilken "tjänstemän som alltid har tjänstgjort vid en institution" befinner sig, vilka inte har några nationella rättigheter att överföra inte jämförbar med den situation i vilken "tjänstemän som i ett senare skede av karriären tillträder en sådan tjänst" befinner sig, det vill säga de som har överfört sina nationella rättigheter till gemenskapens pensionssystem. Rådet har tillagt att om dessa situationer var jämförbara, hade det vid utarbetandet av tjänsteföreskrifterna inte införts ett system för omräkning av ett kapitalbelopp till pensionsgrundande tjänsteår. Det hade därmed varit enklare att tillgodoräkna en "tjänsteman som i ett senare skede av karriären tillträder en tjänst" ett lika stort antal pensionsgrundande tjänsteår i gemenskapens pensionssystem som det antal år under vilka avgifter har betalats i det nationella systemet.

Domstolens bedömning

63 Likabehandlingsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen innebär att lika situationer inte får behandlas olika och att olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling (dom av den 10 januari 2006 i mål C-344/04, IATA och ELFAA, REG 2006, s. I-403, punkt 95, och dom av den 12 september 2006 i mål C-300/04, Eman och Sevinger, REG 2006, s. I-8055, punkt 57).

64 Med hänsyn till att Maria-Luise Lindorfer, som tillträdde sin tjänst vid en gemenskapsinstitution efter att ha betalat avgifter under en viss tidsperiod i det österrikiska pensionssystemet, anser sig ha varit föremål för en ojämlik behandling i jämförelse med en tjänsteman som tillträdde en tjänst vid samma institution tidigare och som har erlagt avgifter till gemenskapens pensionssystem under en viss tidsperiod, skall domstolen pröva huruvida de två situationerna är jämförbara.

65 Domstolen finner, såsom generaladvokaten påpekade i punkt 28 i sitt förslag till avgörande, att pensionerade tjänstemän, i gemenskapens pensionssystem, erhåller en procentandel av sin senaste lön. Pensionens belopp beror av dels tjänstemannens prestation under sin karriär vid gemenskaperna, vilket återspeglas i vederbörandes slutliga lön, dels tjänstemannens tjänstgöringstid vid gemenskaperna. I ett sådant system fastställs pensionen i dess helhet ingalunda på grundval av det totala beloppet avgifter som har dragits av under tjänstgöringstiden.

66 En tjänsteman som till gemenskapssystemet överför pensionsrättigheter, vilka tidigare förvärvats i ett nationellt system, i form av ett kapitalbelopp, faller utanför den ramen. Antalet pensionsgrundande tjänsteår som tillgodoräknas tjänstemannen beror, i enlighet med artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, av det belopp som har överförts och av lönegraden vid fast anställning. Pensionen som tjänstemannen har rätt till vid tjänstgöringens slut fastställs med hänsyn till dennes

slutliga lön och till tjänstgöringstiden vid gemenskaperna, med tillägg för pensionsgrundande tjänsteår som bestäms i förhållande till det belopp som har tillskjutits.

67 Ett penningbelopp genom vilket tjänstemannen bidrar till gemenskapsbudgeten och en tjänstgöringstid i gemenskapsinstitutionerna utgör emellertid inte jämförbara värden.

68 Maria-Luise Lindorfer, som då hon tillträdde en tjänst i gemenskaperna överförde ett kapitalbelopp till gemenskapens pensionssystem, vilket motsvarar de rättigheter som hon hade förvärvat i ett nationellt system, och en tjänsteman, som tillträdde en tjänst i gemenskaperna i ett tidigare skede av karriären och som sedan dess har bidragit till gemenskapens pensionssystem genom avdrag från lönen, befinner sig inte i jämförbara situationer.

69 Domstolen finner, vad avser påståendet att förstainstansrätten inte uppfyllde sin motiveringsskyldighet, att förstainstansrätten i punkterna 64–68 i den överklagade domen prövade de olika omständigheter som kännetecknar karriären för en tjänsteman som anställdes i början av sin yrkesverksamhet, och de som kännetecknar karriären för en tjänsteman som, liksom Maria-Luise Lindorfer, dessförinnan varit yrkesverksam och betalat avgifter i ett nationellt pensionssystem.

70 Domstolen drar mot denna bakgrund slutsatsen att förstainstansrätten gjorde en riktig bedömning då den konstaterade att Maria-Luise Lindorfer och en tjänsteman som anställdes i början av sin yrkesverksamhet inte befann sig i jämförbara situationer, och att Maria-Luise Lindorfer således inte med framgång kunde göra gällande att hon varit föremål för ojämlik behandling i jämförelse med den sistnämnde. Domstolen finner vidare att förstainstansrätten inte åsidosatte sin motiveringsskyldighet.

71 Överklagandet kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den andra grunden.

Den tredje grunden: Dels åsidosättande av principen om likabehandling till följd av tillämpningen av omräkningsformler, dels avsaknad av en lägsta nivå för antalet pensionsgrundande tjänsteår att tillgodoräkna

Parternas argument

72 Maria-Luise Lindorfer har invänt mot punkterna 76 och 77 i den överklagade domen och har gjort gällande att förstainstansrätten åsidosatte principen om likabehandling, genom att inte medge att hon genom att överföra sina pensionsrättigheter från en pensionskassa i ett land med "stark valuta" varit föremål för ofördelaktig behandling i jämförelse med tjänstemän som gjort en sådan överföring från en pensionskassa i ett land med "svag valuta".

73 Maria-Luise Lindorfer har anfört att förstainstansrätten inte enbart borde ha konstaterat, avseende de valutaomräkningsformler som föreskrivs i artikel 10.4 i de allmänna genomförandebestämmelserna, att den omständigheten att det kan vara fördelaktigare att tillämpa variant i) på ett belopp som överförts från en pensionskassa i ett land med "svag valuta" än att tillämpa variant ii) på ett belopp som överförts från en pensionskassa i ett land med "stark valuta" beror av nationella valutaförändringar och inte av gemenskapsrättsliga bestämmelser.

74 Enligt Maria-Luise Lindorfer borde förstainstansrätten även ha konstaterat dels att rådet hade valt att behandla belopp som överförts från en pensionskassa i ett land med "svag valuta" fördelaktigare än belopp som överförts från en pensionskassa i ett land med "stark valuta", dels att rådet inte får anta sådana diskriminerande formler.

75 Maria-Luise Lindorfer har även ställt sig frågande till avsaknaden av en lägsta nivå för antalet pensionsgrundande tjänsteår att tillgodoräkna vid överföring av pensionsrättigheter från ett land med "stark valuta", medan ett takvärde tillämpas på antalet pensionsgrundande tjänsteår som kan tillgodoräknas i gemenskapens pensionssystem vid överföring från ett land med "svag valuta", för att undvika att detta antal överstiger det antal år under vilka den berörde var ansluten till nationella system för icke-kompletterande pension.

76 Enligt rådet gjorde förstainstansrätten en riktig bedömning av Maria-Luise Lindorfers relevanta påståenden i punkterna 76 och 77 i den överklagade domen.

Domstolens bedömning

77 Domstolen finner vad avser den första delgrunden rörande omräkningsformlerna att förstainstansrätten med fog erinrade i punkt 76 i den överklagade domen om att det inte kunde dras några slutsatser av den jämförelse som Maria-Luise Lindorfer hade åberopat. De omständigheter som kännetecknade "referenstjänstemannen" skilde sig nämligen från omständigheterna i Maria-Luise Lindorfers fall, och de andra jämförelserna som hon vidtog byggde på oriktiga förutsättningar.

78 Domstolen påpekar även att då nationella pensionskassor fastställer det schablonmässiga återköpsvärdet för pensionsrättigheter som förvärvats i nationella pensionssystem, så beslutar de om det belopp som skall överföras i den berörda medlemsstatens valuta, vilken nödvändigtvis uttrycks i en enda valuta. Gemenskaperna å sin sida åtnjuter ett stort utrymme för skönsmässig bedömning då faktorerna i omräkningssystemet fastställs.

79 Det är dessutom valfritt att tillämpa variant ii) i stället för variant i), eftersom den beräkningsmetod som beskrivs i artikel 10.4 b i de allmänna genomförandebestämmelserna enbart skall tillämpas på tjänstemannens begäran. Det är troligt att de tjänstemän med avseende på vilka det är fördelaktigare att tillämpa variant ii) än variant i), kommer att välja den förstnämnda varianten, medan de tjänstemän med avseende på vilka den förstanämnda varianten är mindre fördelaktig kommer att föredra variant i). Var och en har således möjlighet att erhålla den förmånligaste behandlingen.

80 Av det ovan anförda följer att överklagandet inte kan bifallas på den första delgrunden avseende tillämpningen av omräkningsformlerna.

81 Vidare avvisar domstolen överklagandet såvitt avser den andra delgrunden enligt vilken det saknas en lägsta nivå avseende antalet pensionsgrundande tjänsteår som tillgodoräknas vid överföring av pensionsrättigheter till gemenskapssystemet.

82 Maria-Luise Lindorfer har förvisso gjort gällande, med anledning av att en sådan lägsta nivå saknas, att den aktuella lagstiftningen kan ifrågasättas. Hon har emellertid inte, i enlighet med den rättspraxis som omnämns i punkt 45 i förevarande dom, åberopat någon omständighet som visar att förstainstansrätten gjorde en felaktig rättstillämpning i den överklagade domen.

83 Påståendet att förstainstansrätten, i förevarande fall, inte beaktade principen om likabehandling avseende den omständigheten att det inte finns någon sådan lägsta nivå är dessutom alltför allmänt och vagt för att kunna bli föremål för en rättslig bedömning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 juli 1999 i mål C-51/92 P, Hercules Chemicals mot kommissionen, REG 1999, s. I-4235, punkt 113, och beslut av den 12 december 2006 i mål C-129/06 P, Autosalone Ispra mot kommissionen, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 31).

84 Överklagandet kan mot denna bakgrund inte bifallas såvitt avser den tredje grunden.

85 Eftersom överklagandet bifallits såvitt avser den första grunden som Maria-Luise Lindorfer har åberopat, skall den överklagade domen upphävas i den mån förstainstansrätten ogillade talan med anledning av att det inte förelåg någon diskriminering på grund av kön.

Följderna av ett delvist upphävande av den överklagade domen

86 I enlighet med artikel 61 första stycket i domstolens stadga skall domstolen upphäva förstainstansrättens avgörande, om överklagandet är välgrundat. Domstolen kan då antingen själv slutligt avgöra målet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa målet till förstainstansrätten för avgörande.

87 Eftersom förevarande mål är färdigt för avgörande skall domstolen pröva yrkandena i överklagandet att det angripna beslutet skall ogiltigförklaras och att rådet skall förpliktas att på nytt fastställa Maria-Luise Lindorfers pensionsgrundande tjänsteår.

88 Domstolen anser i detta hänseende att rådet, vid fastställandet av Maria-Luise Lindorfers pensionsgrundande tjänsteår, beaktade en faktor avseende kön. Rådet åsidosatte således principen om icke-diskriminering på grund av kön och artikel 1a.1 i tjänsteföreskrifterna.

89 Domstolen erinrar, beträffande yrkandet att rådet skall förpliktas att på nytt fastställa Maria-Luise Lindorfers pensionsgrundande tjänsteår, om att det enligt artikel 233 EG åligger den institution som antog den ogiltigförklarade rättsakten att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa domstolens dom.

90 Det angripna beslutet skall följaktligen ogiltigförklaras.

Rättegångskostnader

91 Enligt artikel 122 i domstolens rättegångsregler skall domstolen, när överklagandet är befogat och domstolen själv slutligt avgör målet, besluta om rättegångskostnaderna. Enligt artikel 69.2 första stycket i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 i samma rättegångsregler är tillämplig i mål om överklagande, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Maria-Luise Lindorfer har yrkat att rådet skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom rådet har tappat målet, skall Maria-Luise Lindorfers yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (stora avdelningen) följande:

1) **Den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 18 mars 2004 i mål T-204/01, Lindorfer mot rådet, upphävs i den mån Maria-Luise Lindorfers talan ogillades med motiveringen att det inte förelåg någon diskriminering på grund av kön.**

2) **Beslutet av den 3 november 2000 av Europeisk unionens råd om beräkning av Maria-Luise Lindorfers pensionsgrundande tjänsteår ogiltigförklaras.**

3) **Överklagandet ogillas i övrigt.**

4) **Europeiska unionens råd skall ersätta rättegångskostnaderna avseende förfarandena i första och andra instans.**

Underskrifter